ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2011

Πρὸς
τὸν εὐαγῆ Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν πιστὸ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ
χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Εἰσερχόμαστε σήμερα σέ Νέο Ἔτος ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ ἀγαθότητα τοῦ Παντοκράτορα Κυρίου μας. Εἶναι φυσικὸ νὰ διακατεχόμαστε ἀπὸ αἰσιοδοξία, ἐπειδὴ ἀνανεώνονται οἱ προσδοκίες μας γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ μέλλον μας. Ἡ εἴσοδός μας στὸ Νέο Ἔτος σηματοδοτεῖ μία νέα ἀρχὴ στὴν πορεία τῆς ζωῆς μας.

Δὲν στερεῖται πνευματικῆς σημασίας τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ Πρωτοχρονιὰ ἑορτάζεται μέσα στὴν περίοδο τῶν ἑορτῶν τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἀνακαινίσει τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν κτίση ὁλόκληρη, γιὰ νὰ κάνει *«τὰ πάντα καινά»*[1], ὅπως γράφεται καὶ ὁμολογεῖται ἀπὸ τὸν θεολόγο εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται σὲ αὐτὴ τὴν καινότητα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἑνότητάς του καὶ κοινωνίας του μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, λέγοντας:

1. Ἀποκαλύψεως κα΄ 5 .

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2011

«Ὅταν κάποιος εἶναι ἑνωμένος μὲ τὸν Χριστὸ εἶναι μία καινούρια δημιουργία. Τὰ παλαιὰ πέρασαν. ὅλα ἔχουν γίνει καινούρια»[2].

Ἂς δοῦμε πῶς ἐννοοῦμε καὶ βιώνουμε αὐτὴ τὴν καινότητα ἐκκλησιαστικῶς.

α΄. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦρθε γιὰ νὰ μᾶς δώσει μία νέα ζωή.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι διερχόμαστε δύσκολους καιροὺς καὶ χρόνους. Ἀρχέγονες ἀλήθειες, ὅπως τῆς προσωπικῆς συνέπειας, τῆς ἐντιμότητας, τῆς εἰλικρίνειας, τῆς ἐπιγνώσεως τῶν ὁρίων τῆς εὐπρέπειας, τῆς ἀξιοκρατίας, τῆς μείζονος προσπάθειας ἀπεμπολοῦνται, εἰρωνεύονται καὶ ὑποτιμοῦνται.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ζωή μας φθείρεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἦρθε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἐγκαινίασε μία νέα ζωὴ στὴν ὁποία ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ γνώση, ἡ τιμὴ καὶ οἱ ἀρετὲς εἶναι σεβαστές, ἀξιέπαινες καὶ ἀξιοζήλευτες. Μᾶς ἔδωσε κανόνες γιὰ νὰ ὑπερβοῦμε τὰ προβλήματά μας.

β΄. Ἦρθε γιὰ νὰ γίνουμε νέοι ἄνθρωποι.

Νέοι ἄνθρωποι γινόμαστε ὅσο ἀποβάλουμε καὶ νεκρώνουμε τὸ ἁμαρτωλὸ φρόνημά μας καὶ ὅπως ἐξηγεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος προσπαθοῦμε νὰ μοιάζουμε στὸν χαρακτήρα τοῦ Δημιουργοῦ Κυρίου μας:

«Ἀφοῦ βγάλουμε ἀπὸ ἐπάνω μας τὸν παλαιὸ ἁμαρτωλὸ ἑαυτό μας μὲ τὶς συνήθειές του καὶ ντυθοῦμε τὸν καινούριο ἄνθρωπο, ποὺ ἀνανεώνεται συνεχῶς σύμφωνα μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ του, ὥστε μὲ τὴν νέα ζωή του νὰ φθάσει στὴν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ»[3].

2. *«Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ ε΄ 17).

3. *«Ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ΄ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν»* (πρβλ. πρὸς Κολοσσαεῖς γ΄ 9-10).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2011

Ὅταν ἀποκτήσουμε τὸν χαρακτήρα τοῦ Δημιουργοῦ μας, ἔχουμε τὴν τέλεια γνώση Του, ταυτιζόμαστε μὲ Αὐτὸν καὶ μποροῦμε νὰ ἑνωθοῦμε μαζί Του.

γ΄. Ἦρθε γιὰ νὰ δώσει σὲ ὅσους ἀναδειχθοῦν νέοι ἄνθρωποι, ἕνα νέο ὄνομα, ὅπως ὑπόσχεται στὴν Ἀποκάλυψη[4].

Οἱ μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λαμβάνουν τὸ πιὸ ἔνδοξο καὶ τίμιο ὄνομα, ὀνομάζονται Χριστιανοί[5]. Μὴ λησμονοῦμε, ὅτι τὸ νέο ὄνομα τὸ δικαιοῦνται ὅσοι ζοῦν εὐαγγελικὰ καὶ καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ καινότητα ποὺ μᾶς χαρίζει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα γιὰ νὰ ἀνανεώσουμε τὴν ζωή μας ποὺ πνίγεται ἀπὸ τὶς δυσώδεις ἀναθυμιάσεις τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου τῆς πολυειδοῦς ἁμαρτίας.

Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ αὐτὸ ποὺ παρατηρεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι ἐὰν ὁ ἐξωτερικὸς ἄνθρωπος, δηλαδὴ τὸ σῶμα μας καὶ ἡ ζωή μας, ποὺ φαίνεται, καταστρέφεται σιγά-σιγὰ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου καὶ μὲ τὰ διάφορα γεγονότα, ὁ ἐσωτερικὸς ὅμως ἄνθρωπος, ἡ ψυχή μας καὶ ἡ πνευματικὴ ζωή μας ἀνακαινίζεται καὶ ἀνανεώνεται ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα[6].

4. *«Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων»* (Ἀποκαλύψεως β΄ 17 καὶ γ΄ 12).

5. *«Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς»* (Πράξεων ια΄ 26).

6. *«Εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος φθείρεται, ἀλλ᾽ ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ δ΄16).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2011

Εὔχομαι πατρικὰ κατὰ τὸ Νέο Ἔτος νὰ ζήσουμε ὅλοι στὴν καινὴ ζωὴ ἑνωμένοι μὲ τὸν σαρκωμένο Θεό μας. Νὰ προσευχόμαστε νὰ ἀντέχουμε τὴν χλεύη καὶ τὴν εἰρωνεία τῶν πατρικίων τοῦ συστήματος. Νὰ πορευόμαστε στὸν δόλιχο τῶν ἀξιῶν τῆς παραδεδομένης ἀπὸ τοὺς ἁγίους τῆς πίστεώς μας, πιστεύοντες τὴν μοναδικότητα τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, ἀποβλέποντες στὰ οὐσιώδη τῆς ζωῆς, σεβόμενοι ἐκεῖνα καὶ ἐκείνους ποὺ θὰ μένουν στὴν αἰωνιότητα.

Ἔτσι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ θὰ ἀνανεώνει τὴν ζωή μας καὶ θὰ τὴν ἁγιάζει.

Μὲ ἑόρτιες πατρικὲς θερμὲς εὐχὲς γιὰ ὅλους

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΑΛΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., Τηλ.: 210 92 17 513 - www.epialfos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2010

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Πρὸς
τὸν εὐαγῆ Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν πιστὸ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ
χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Ὅταν ὁ Χριστὸς γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος, βρῆκε τὸν κόσμο μας σὲ μία κατάσταση ἔσχατης τραγικῆς συγχύσεως, πικρῆς καὶ θλιβερῆς. Τὰ βάσανα τῶν ἀνθρώπων ὑλικὰ καὶ πνευματικά, ἔμοιαζαν μὲ τὰ σημερινά. Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν χάσει τὴν ἐμπιστοσύνη τους σὲ λανθασμένες, ἀπατηλὲς καὶ προκλητικὲς ἰδεολογίες. Δὲν ὑπῆρχε σταθερὸ θεμέλιο γιὰ νὰ στηρίξουν τὴν ζωή τους. Ὑπῆρχε πολλὴ πίκρα καὶ δυστυχία στὴν προσωπικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος μᾶς περιγράφει αὐτὴ τὴν ἀφόρητη ἐγκατάλειψη τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔζησε ὁ Κύριός μας

Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ τὴν φιλάνθρωπη συμπάθειά Του πρὸς αὐτούς λέγοντας, ὅτι ὁ Κύριός μας κατὰ τὴν δημόσια δράση Του *«ὅταν εἶδε τὸν κόσμο, τοὺς σπλαχνίστηκε, γιατὶ ἦταν ταλαιπωρημένοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι σὰν πρόβατα ποὺ δὲν ἔχουν ποιμένα»*[1].

Γι᾽ αὐτὸ καὶ τοὺς κάλεσε κοντά Του γιὰ νὰ τοὺς ἀναπαύσει ἀπὸ τὴν ἀβάσταχτη ταλαιπωρία τους, διαλύοντας τὴν ἀπελπισία τους λέγοντάς τους: *«Ἐλᾶτε σὲ Ἐμένα ὅλοι ὅσοι κοπιάζετε καὶ εἶστε φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς ξεκουράσω»*[2].

1. *«Ἰδὼν τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα»* (Ματθαίου θ′ 36).
2. *«Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς»* (Ματθαίου ια′ 28).

Σήμερα ὁ Χριστὸς ἔχει γεννηθεῖ στὸν κόσμο καὶ ὅμως πολλοὶ εἶναι τὸ ἴδιο ἀμήχανοι καὶ ἀπελπισμένοι ὅσο καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς πρὸ Χριστοῦ ἐποχῆς, ποὺ εἶχαν χάσει τὴν ἐμπιστοσύνη τους σὲ ὅ,τι συνήθιζαν νὰ πιστεύουν καὶ δὲν ἤξεραν τί ἄλλο νὰ ἀναζητήσουν. Μὰ δὲν ὑπῆρχε κάτι ἄλλο γιὰ νὰ ἀναζητήσουν.

Οἱ ἄνθρωποι καὶ πάλι ἀπογοητευμένοι καὶ ἀπελπισμένοι ἀναζητοῦν στήριγμα γιὰ νὰ ἐμπιστευθοῦν καὶ ἐλπίδα γιὰ νὰ ζήσουν.

Καὶ σήμερα μόνο ὁ ζωντανὸς Θεός, ποὺ ἐνανθρώπησε, ποὺ ἔγινε σὰν ἕνας ἀπὸ μᾶς, κοντινός μας καὶ ἀγαπητός μας, μόνο Αὐτὸς μπορεῖ νὰ διαλύσει τὴν ταραχὴ καὶ τὴν ἀπόγνωση καὶ τῆς κάθε ψυχῆς ξεχωριστὰ καὶ τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

Μᾶς βεβαιώνει ἡ ἐνανθρώπησή Του, ἡ ζωή Του, ἡ διδασκαλία Του, μὰ περισσότερο ἡ θυσία Του στὸν σταυρό.

Ὁ Χριστὸς μπῆκε μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία, πῆρε ὅλο τὸ βάρος της ἐπάνω Του, ὅλη τὴν θλίψη, ὅλη τὴν φρίκη, ὅλη τὴν παραζάλη τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν κατέλυσε. Αὐτὸς εἶναι ὁ Εὐλογητὸς καὶ ἔγινε καταραμένος γιὰ μᾶς. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει: *«Ὁ Θεὸς μᾶς ἐξαγόρασε ἀπὸ τὴν κατάρα τοῦ νόμου, ἀφοῦ ἔγινε κατάρα γιὰ χάρη μας. Εἶναι γραμμένο: Εἶναι καταραμένος ὅποιος κρεμιέται πάνω σὲ ξύλο»*[3].

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀποδεικνύει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς τοὺς ἀπελπισμένους ἀνθρώπους, ποὺ αἰχμαλωτισθήκαμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν ματαιότητα, στὴν φθορὰ καὶ στὸν θάνατο. Τὸν ἀπέστειλε στὸν κόσμο γιὰ νὰ δώσει σὲ ὅσους Τὸν πιστέψουν καὶ ἑνωθοῦν μαζί Του, τὴν νέα ζωή, προοπτική,

3. *«Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου. γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. γέγραπται γάρ ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου»* (πρὸς Γαλάτας γ′ 13).

ἐλπίδα, νόημα καὶ θεῖο σκοπό, καθὼς γράφει ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: *«Ἔτσι ἀποδείχθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς, διότι ἀπέστειλε τὸν Υἱό Του τὸν μονογενὴ στὸν κόσμο γιὰ νὰ μᾶς χαρίσει τὴν νέα ζωή, ἂν ἑνωθοῦμε μὲ Αὐτόν»*[4].

Στοὺς παρόντες καιροὺς συνεχίζει νὰ παραμένει ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα μας. Ἂς πορευθοῦμε στὴν ζωή μας μαζί Του. Εἶναι ἡ Ὁδός, ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή[5]. Ἂς Τὸν πλησιάσουμε λοιπὸν μὲ ἐμπιστοσύνη. Ἂς πᾶμε κοντά Του γνωρίζοντας, ὅτι δὲν θὰ μένει μακριά μας τὴν ὥρα ποὺ ἐμεῖς πονᾶμε καὶ θλιβόμαστε ἐδῶ στὴν γῆ. Εἶναι ἀνάμεσά μας.

Μὲ ἑόρτιες εὐχὲς γιὰ ὅλο τὸ πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

4. *«Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ»* (Ἰωάννου Α′ δ′ 9-10).
5. Ἰωάννου ιδ′ 6.